

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 79. Dissida Papam inter & Franciæ Regem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. A.C. 1463. *mus in bello senes, in Trinitate Deus gaudet, trinitatem nostram cœlestis Trinitas adjuvabit, & ante oculos nostros conteret hostes. Nos senes consiliis bello præerimus; juvenes tamen brachia exercebunt, & pugnam conferent, & hostem configent. Verum sub idem tempus aliud delatum est nuntium, quo non nihil summi Pontificis consilia retardari credebantur; percrebuit enim rumor, quod Veneti a Turcis prope Corinthum & Mitylenen cæsi fuissent, nuntiatumque, quod Mahometis copiæ Isthmum, quem Veneti haud ita pridem ceperant, denuo in suam redegissent potestatem. Verum nec his Pontifex a cæpto consilio se absterri passus est.*

§. LXXIX.

Diffidia Papam inter & Franciæ Regem.

Ceterum nova Papam inter & Galliæ Regem supervenere diffidia. Hic enim Pontifici exprobrabat, quod ex regio sanguine natis infensum se ostenderet, & pacem non minus, ac inducias recusaret. Quinimo eundem etiam arguit Rex, quod Ecclesiam Moguntinam diris calamita-

§. CIV. hunc Pontificem necdum emenso septuagesimo ætatis anno mortuum refert,

mitatibus pressisset, Sigismundum Austriae Ducem continuo edictis suis turbaret, Regemque Bohemiae, quaesito haereticis obtentu vexaret, denique, nemini quietam ac tranquillam vitam indulgeret. Postea nimis acerbe subjungit, melius facturum Pontificem, si paci Christianorum Principum primo studeret, demum vero arma in Turcas verteret. Praeterea Rex tria publicavit edicta, Curiae Romanae haud parum perniciofa; primo enim omnium beneficiorum vacantium dispositionem sibi arrogat, usque dum novi Episcopi fidelitatis sacramento sese Regi obstrinxissent, simulque se judicem constituit omnium litium, si quas in recipiendis eorundem beneficiorum redditibus oriri contingeret: Alterum erat Edictum, quo sanxit, Praesides Parlamenti, ac Consiliarios in beneficiorum nominationibus iisdem gaudere privilegiis, quibus Apostolica Sedes Parisiensem Academiam donasset; haec hodie Indulta appellari solent. Tertio denique decreto rursus sibi iudicium super possessorio cujuscunque beneficii adjudicat. Hanc Regis agendi rationem Gobelinus acriter reprehendit.

Saecul. XV.
A.C. 1463.

Gobelin.
Comment.
Pii II. lib. 12.

Pontifex haud quaquam Regi ad cunctas hasce criminationes respondit, sed

G 2

duos

Secul. XV
A.C. 1463.

duos Legatos, alterum suo, alterum sacri Collegij nomine in Gallias misit, ac utrumque plene instruxit, qua ratione ejus innocentiam vindicarent, Regisque animum placarent; sollicitè enim Papa Regem sibi devinctum conservare conabatur; sperabat enim fore, ut & ipse belli Turcici consilia approbaret, datisque supplicis tanquam Rex Christianissimus sacram militiam promoturus esset. Dedit præterea Legatis negotium, ut quinque vel sex annorum inducias in Regno Siciliae Regi offerrent, dummodo is contra Mahometem arma sumere vellet; ignoratur tamen, quid tandem hi Legati a Rege impetrarint; id unice in Historicis deprehendimus, quod Rex nonnulla alia promulgarit edicta contra gratias, ut vocant expectativas, necnon contra eos, qui a beneficiorum possessoribus spolia exigunt; assiduis enim exactiõibus suis Curia Romana itentidem querendi materiam subministrabat, prout aëta publica tam in Galliis, Germania, Anglia, Hispania, quam in aliis Regnis (*) testantur.

§. LXXX.

(*) Hæc Continuator ex Spondano ad hunc annum §. 4. de verbo ad verbum descripsit; ob quas causas vero Pius II. ejusmodi exactiões fecerit, notum erat omnibus: neminem dare quidquam cogebat, cur ergo conquesti sunt, qui nihil conferre statuerunt?